

urigtigt, naar Ministeren siger, at hvis Mindretallets Ændringsforslag vedtages, er de paagældende Forhandlinger umulige.

Med Hensyn til de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Olufson om, at Husmændenes Udvalg skulde have givet Tilslutning til Nedskæring af Planteavlbevillingerne, er det rigtigt, at det er en Tilsnigelse fra Ministerens Side, naar han siger, at Udvalget var villigt, thi det var under fejlagtige Forudsætninger. Det er rigtigt, som det er oplyst, at Husmændene fik Spørgsmaalet forelagt paa den Maade: Det Beløb skal nedskæres, og saa maa I selv sige, paa hvilke Punkter I mener, det bør gøres. Naar Ministeren saa siger, at der gik Politik i Sagen, er det ganske urigtigt; det er i høj Grad et sagligt Spørgsmaal. Den Gang Spørgsmaalet blev drøftet i Husmandsforeningernes Bestyrelse, var man klar over, at det vilde være uheldbringende for Arbejdet, hvis man gik til en Nedskæring, og derfor henvendte De samvirkende danske Husmandsforeninger sig baade til den højtærede Landbrugsminister og til Finansudvalget og bad om at blive fri for en Nedskæring. Man motiverede det med at sige, at her kunde Kronestigningen ikke anføres som Begrundelse, og man tilføjede, at en saadan Nedskæring vilde standse og ødelægge en hel Del af Arbejderne.

Det er det, vi indenfor De danske Husmandsforeningers Bestyrelse ikke ønsker at være med til at række Haand til, og de Partier, som nu vil forsøge paa at gennemføre denne Nedskæring, maa ogsaa tage Ansvaret derfor. Der er ikke Spor af Politik i disse Forhold fra vor Side, vi har taget Stilling paa et fuldkommen sagligt Grundlag, og det er ganske naturligt, at Bestyrelsen for De danske Husmandsforeninger den Gang søgte at tage Affære, thi det er Bestyrelsen, der skal skaffe de Penge til Veje, som er nødvendige for at sætte de paagældende Arbejder i Gang.

Det er mig ubegribeligt, at den højtærede Landbrugsminister tager et saadant Standpunkt og vil være med til at begrænse disse Bevillinger paa den Maade, her sker, det vil være i høj Grad skadeligt for de Arbejder, som trænger til at blive udført, og jeg maa derfor meget anbefale, at man stemmer for, at Bevillingerne bibeholdes i den Udstrækning, vi forhen har haft dem.

Larsen-Badse: Jeg vil gerne fremsætte nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Sundbo angaaende Stationeringen af Redningsdamperen „Dana“ ved

Esbjerg. Jeg hørte paa, hvad det ærede Medlem sagde, med den samme Interesse som den, jeg maatte nære for, hvad det ærede Medlem ikke sagde. Det ærede Medlem fremhævede vistnok med fuld Ret, at Fiskeribefolkningen havde Tillid til „Dana“ som Redningsskib og til „Dana“s Mandskab; dette er naturligvis heldigt, men i Mod sætning til den ærede Ordfører Hr. Olufson, der vilde betegne den her foreslaaede Ordning som nærmest uforsvarlig, udtalte det ærede Medlem Hr. Sundbo ikke, at man ikke ogsaa kunde have fuld Tillid til den Ordning, der bliver truffet. Dette beder jeg ærede Medlemmer bemærke, for det er den væsentlige Baggrund for, at vi fra vor Side har kunnet tiltræde den Ordning, her foreligger.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen gav Udtryk for stærk Betænkelighed ved Forslaget om at genoptage paa Finansloven Bevillingen, som var stemt ud ved anden Behandling, men alle Betænkeligheder til Trods var der et vist lokalt Anstrøg i hans Udtalelser, det synes jeg ikke let man kan bortdiskutere. For saa vidt det ærede Medlems Standpunkt sejrer ved denne Lejlighed, vil der ske det, at ikke alene den Forsøgsstation, som specielt staar hans Hjerte nær, men tillige de to andre Forsøgsstationer, for hvilke han ikke kom med et eneste Indlæg, kommer med. Jeg vilde jo finde Standpunktet lettere, for saa vidt der forelaa et Forslag om at skille dem ad hver for sig, men for at opretholde den ene skal man i Virkeligheden stemme for at opretholde dem alle 3, og med Hensyn til de 2 har det ærede Medlem ikke givet Udtryk for, at han var uenig i, at det burde forblive ved den Afgørelse, der er truffet ved anden Behandling.

Til det ærede Medlem Hr. Olufson, der stadig er stærk i at fremføre, at Organisationer ikke har givet deres Tilslutning, at Organisationerne ikke staar bag, vil jeg gerne sige, at det er jo ikke til ethvert Tidspunkt nødvendigt for Rigsdagen, at en Organisation paa Forhaand skal have godkendt det, der sker der. Rigsdagen er ikke en Repræsentation for Organisationer, og da Organisationerne har ganske bestemte Formaal, og som jeg sagde før, disse Formaal meget hyppigt gaar ud paa at paadrage Staten Udgifter, kan der komme Tilfælde — og her foreligger et saadant —, hvor Rigsdagen maa tage en Beslutning, hvad enten Organisationerne paa Forhaand maatte have godkendt den eller ej.

Dertil kommer, hvad jeg maa være enig med den højtærede Landbrugsminister i, at skulde ethvert Forsøgsarbejde, der var taget op, fortsættes til Verdens Ende, vilde